

<p>Mladi? je vozio auto umjerenom brzinom i u?av?i u tunel koji vodi u grad, iza?ao je iz auta kako bi otklonio kvar na jednom od to?kova. Kada je stao iza auta kako bi izvadio drugi (ispravan) to?ak, drugo auto je velikom brzinom dojurilo i udarilo ga sa le?a. Pao je ranjen, zadobiv?i te?ke povrede.</p>
<p>Jedan radnik na putevima rekao je: "Moj prijatelj i ja bili smo prisutni na mjestu doga?a i vidjeli smo sve ?to se dogodilo. Mladi?a smo odmah odnijeli u auto. Pozvali smo bolnicu i obavijestili ih o nesre?i tog mladog ?ovjeka. Na osnovu njegove spolja?njosti zaklju?io sam da je bio pobo?an.</p> <p>Dok smo ga nosili prema autu, ?uli smo da ne?to govori, me?utim, to je bilo nerazumljivo buncanje. Kada smo krenuli autom, ?uli smo jasan glas koji je dopirao od njega. On zaista u?i Kur'an!!! Jako smo se za?udili. Subhanallah, ovo ne mo?e govoriti ovoliko ranjen ?ovjek. Krv mu je u potpunosti smo?ila odje?u, a kosti su mu bile polomljene. Izgledalo je kao da ?asno umire. Nastavio je u?iti Kur'an lijepim glasom, a njegovo u?enje bilo je potpuno ispravno. Nikad u ?ivotu nisam ?uo ljep?e u?enje Kur'ana od ovog. Osje?ao sam kako mi se cijelo tijelo naje?ilo, a me?u rebrima mi je podrhtavalo.</p> <p>Srce je lupalo veoma jako. Njegov glas odjednom je za?utio. Okrenuo sam se prema njemu, a njegov prst bio je podignut svjedo?e?i Allahovu jedno?u. Njegova glava, naginju?i se, pala je unazad. Dodirnuo sam njegovu ruku... srce... oslu?kivao sam njegovo disanje... ni?ta se vi?e nije ?ulo... Preselio je svome Gospodaru. Dugo sam gledao u njega. Suze su potekle iz mojih o?iju, a ja sam ih skrivao od svoga prijatelja.</p> <p>Ne mogav?i skriti svoju bol, okrenuo sam se prema njemu i obavijestio ga da je mladi? preselio. Moj prijatelj je zaplakao kao i ja. Uzdahnuo sam bolnim uzdisajem, a suze nisu prestale da teku. Stigli smo u bolnicu. Svima smo ispri?ali ?ta se dogodilo tom mladom pobo?njaku. Na mnoge koji su ?uli ?ta se dogodilo pri?a je ostavila dubok dojam, a mnogima je izmamila i suze. Jedan ?ovjek, ?uv?i pri?u, oti?ao je i poljubio mrtvog mladi?a u ?elo. Svi prisutni su se raspitivali kada i gdje ?e se klanjati d?enaza ovom mladi?u, kako bi mu i oni klanjali.</p> <p>Jedan od slu?benika bolnice pozvao je porodicu umrlog. Pri?ao je sa mladi?evim bratom. Brat je tu?no govorio o njemu: 'Zaista je moj brat svakog ponedjeljka posje?ivao svoju nanu koja je ?ivjela na selu. Pomagao je jetime, udovice i siromahe. U jedno udaljeno selo i?ao je redovno, nose?i im knjige i kasete o vjeri. Svaki put auto bi napunio ri?om i ?e?erom koje je dijelio onima koji su bili potrebni. Ni djecu nije zaboravljao raduju?i ih poklonima. Svoj dugi put do tog sela koristio je u hajru.</p> <p>?itavu du?inu puta koristio je u?e?i Kur'an napamet i ponavljaju?i nau?eno. Isto tako, slu?ao je predavanja o vjeri. Zaista se nadam da ?e ga Allah nagraditi za svaki njegov u?injeni korak.' Sutradan, d?amija je bila puna klanja?a. Klanjao sam mu d?enazu sa ogromnom skupinom muslimana. Poslije klanjanja d?enaze odnijeli smo ga na mezarje. Stavili smo ga u kabur. To je bio njegov prvi dan ahireta, a moj prvi dan shvatanja dunjaluka.</p>